

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-383/13-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Ivica Kujundžića predsjednika vijeća, Mire Kovačić, Eveline Čolović Tomić, Mirjane Čačić i Arme Vagner Popović, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, povodom prigovora I. P. iz M., radi sudske pristojbe, na sjednici vijeća održanoj 22. ožujka 2016.

r i j e š i o j e

Prigovor se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem ovog Suda, poslovni broj Usoz-383/15-5 od 27. veljače 2015., odbačen je zahtjev podnositeljice za ocjenu zakonitosti općeg akta, slijedom čega je imenovana pozvana na plaćanje sudske pristojbe u ukupnom iznosu od 2.500,00 kn, sve na način i pod uvjetima navedenim u rješenju za plaćanje sudske pristojbe, poslovni broj: Usoz-383/13-6.

Protiv navedenog rješenja kojim je obvezana na plaćanje sudske pristojbe podnositeljica je izjavila prigovor, u kojem navodi da je uzorna građanka, da nikada nije prekršajno niti kazнено prijavljivana. Ističe da je na poziv „Kluba navijačica H. T. podnijela zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta. Obzirom da nije pravnica nije imala saznanja da će Ustavni sud Republike Hrvatske ustupiti predmet na rješavanje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske, jer da bi u protivnom povukla svoj predmet. Ističe da nije u mogućnosti platiti visinu sudske pristojbe u iznosu od 2.500,00 kn s obzirom da je majka troje djece koja je trenutačno na porodiljnom dopustu s minimalnim primanjima.

Iz sadržaja prigovora proizlazi da predlaže da Sud usvoji prigovor i rješenje o sudskoj pristojbi stavi izvan snage.

Prigovor nije osnovan.

Trenutak nastanka obveze plaćanje sudske pristojbe u upravnom sporu propisan je odredbom članka 5. Zakona o sudskim pristojbama, prema kojoj se pristojba u upravnom sporu plaća samo ako

sud odbije ili odbaci tužbu (stavak 1.), u kojem slučaju je pristojbeni obveznik dužan platiti pristojbu u roku osam dana od dana primitka naloga za plaćanje pristojbe (stavak 2.).

Kako je ovosudnim rješenjem od 31. ožujka 2015. zahtjev podnositeljice odbačen, to je imenovana pozvana na plaćanje sudske pristojbe sukladno Tar. broj 29a. stavku 4. Tarife sudskih pristojbi uz Zakon o sudskim pristojbama, kojim je izričito propisano da se za prijedlog o ocjeni zakonitosti općih akata plaća pristojba od 2.000,00 kuna te sukladno Tar. broj: 30a. stavku 2. i 4. iste Tarife, prema kojem se za prvostupanjsku odluku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske plaća pristojba od 500 kuna.

S obzirom na navedeno, nije od utjecaja na drugačije rješenje ove stvari navod podnositeljice da nije imala saznanja da će Ustavni sud Republike Hrvatske delegirati predmet Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske, jer bi u protivnom povukla svoj predmet.

To stoga jer je ovaj Sud, nakon primitka prijedloga od Ustavnog suda Republike Hrvatske podnesenog 20. prosinca 2013. dopisom od 3. veljače 2015. obavijestio podnositeljicu o promjeni nadležnost za odlučivanje o zakonitosti općih akata te o pretpostavkama propisanim izrekom citiranim odredbama Zakona o upravnim sporovima koje moraju biti ispunjene da bi se o podnesenom prijedlogu moglo meritorno odlučivati.

Tim dopisom podnositeljica je ujedno pozvana da se izjasni ostaje li kod podnesenog zahtjeva (s obzirom da je isti podnijela Ustavnom sudu Republike Hrvatske) ili isti povlači, te na činjenicu da, ako povuče zahtjev, ovaj Sud ima mogućnost obustave postupka bez naplate sudske pristojbe.

Na kraju, s obzirom na okolnosti konkretne stvari, Sud nalazi potrebnim dodati da je dana 1. siječnja 2014. stupio na snagu Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći („Narodne novine“, broj 143/13.), kojim je u članku 12. regulirana sekundarna pravna pomoć, a koja obuhvaća i oslobođenje od plaćanja sudskih pristojbi.

Odredbom članka 14. toga Zakona regulirani su uvjeti pod kojima će se odobriti sekundarna pravna pomoć (oslobođenje od plaćanja sudskih pristojbi) vezano uz imovno stanje podnositelja zahtjeva, dok je odredbom članka 16. stavka 1. citiranog Zakona propisano da se postupak za odobravanje sekundarne pravne pomoći pokreće podnošenjem zahtjeva nadležnom uredu, a prema članku 17. stavku 1. rečenog Zakona, o zahtjevu ured odlučuje rješenjem.

Sukladno članku 21. istog Zakona o besplatnoj pravnoj pomoći, podnositelj zahtjeva dužan je u podnesku, odnosno prilikom poduzimanja druge radnje u postupku pred sudom obavijestiti sud o podnesenom zahtjevu za oslobođenje od plaćanja sudskih pristojbi, a rješenje kojim je oslobođen od plaćanja sudskih pristojbi dostavit će najkasnije u roku od šest mjeseci od dana podnošenja podneska, odnosno poduzimanja druge radnje u postupku pred sudom (stavak 1.). Ako podnositelj zahtjeva ne postupi sukladno navedenom, sud će provesti postupak radi naplate neplaćene sudske pristojbe prema odredbama zakona koji uređuje plaćanje sudskih pristojbi (stavak 2.).

S obzirom na izloženo, podnositeljica ima mogućnost u roku 8 dana od dana primitka ovog rješenja obratiti se zahtjevom za oslobođenje od plaćanja sudskih pristojbi nadležnom upravnom tijelu Grada Z. na način propisan člankom 21. Zakona o besplatnoj pravnoj pomoći, s tim da je o podnesenom zahtjevu u istom roku dužan obavijestiti ovaj Sud, jer će u suprotnom, ako ne dostavi dokaz o podnesenom zahtjevu, niti plati dužnu pristojbu, Sud pokrenuti postupak prisilne naplate sudske pristojbe.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 39a Zakona o sudskim pristojbama, odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu 22. ožujka 2016.

Predsjednik vijeća
mr.sc. Ivica Kujundžić, v.r.